

иматъ други убѣждения отъ нашитѣ („Д. П.“ бр. 1 и 2).

Г. Ст. Михайловски, сътрудникъ на „Духовна Пробуда“ се чуди защо не сж изпждили католицитѣ, щомъ Н. Пр. г. г. Менини, направилъ прѣдложение на българитѣ да се запознаятъ съ неговото учение, съ учението на Католичката Църква, и да приематъ туй учение, ако се докаже че съдържа истината.

Кого да вѣрваме?

* * *

III. Желанието на католицитѣ. Вѣрата е друго, политиката друго. „Унията“ врѣдителна ли е била за България?

* * *

А г. Ст. Михайловски продължава и се оплаква, че Синодътъ не е „посмѣялъ“ да изкаже „рѣзко и велегласно своето възроптание и да извади „нааявъ своето **мѣченическо положение**“¹⁾.

„Мѣченическо положение!“ защото сж му направили просто едно прѣдложение! Думитѣ изгубватъ ли вече значението си? Не знае ли г. Михаил-

да намираме въ него новизни, опасно е ни казва св. Ив. Златоустъ. „Пазете се отъ новизни въ думитѣ си, защото работитѣ тамъ не се спиратъ: едно нововѣдение, докарва друго; и безъ спиртъ се заблуждаваме веднѣжъ като сме захванали да се заблуждаваме“ (Върху думитѣ: „пазете се отъ свѣтски и празни думи“, 11. Тим. 11. 16).

Ще мислимъ, че сме християни, послѣдователи на Исуса Христа, а дѣйствително ще паднемъ въ коренно отричане на всичко божествено въ Евангелието. Истината ще искаме да я създадемъ, а не да я изучимъ, и ще даваме рѣка на „атеизма“, споредъ думата на единъ професоръ отъ българската православна софийска семинария. (Виж. „Ц. В.“ бр. 12 и 13 (1906), стр. 152).

¹⁾ „Д. П.“ бр. 4, стр. 2.